

minvat, a defora hi retorna el bellugueix i la campana anuncia novament la funció de la tarda que com si res hagués passat resulta animada, entusiasta i devota. Després més sardanes; altra volta els refilets del fluvíol animen la plaça, el jovent s'aparella, els més vells s'aparten i la nostra dansa pren caire de festa major. Un toc d'atenció fa públic que serà premiada la parella que més es distingeixi en l'execució de la nostra dansa, i tot seguit són repartides paperetes en blanc per a què tothom pugui emetre el seu vot que serà escrutat en finir les ballades. Vells i joves, grans i petits, nois i noies, repuntejen la sardana que magestuosa va desgranant-se en mig d'un ritme cadenciós esguardat amb devoció, podríem dir, per tothom, balladors i espectadors. En finir la primera ja comencen els comentaris, ja sorgeixen opinions, ja es formen petits grups que comenten les incidències de la dansa, es demanen noms, es fan auguris. Comença a remorejar l'orquestra les melodies de la segona sardana, quins primers compassos són d'esguard pels balladors fins que allarguen les mans, trenen, en finir la primera part dels curts, la majestuosa cadena que ens agermana, més enrenou encara quan ha finit aquesta, els comentaris més apassionats, fineix la tercera i quarta sardana i tothom s'apilotà per emetre llur sufragi, que donà el resultat següent: Siseta Riera, 56 vots; Ramon Figueras, 55; obtingueren més de 30 vots, en Miquel Portell i na Miracle Tibau, Jaume Costa i Maria Genís.

L'última sardana fou ballada únicament per les parelles que obtingueren més vots. Així ho demanà el públic.

Aquí fineix la festa, els núvols sembla volen altra volta esbargir la reunió, la gent busca refugi en els diferents autos que s'omplen ràpidament en mig de gran aldarull i alegria, la pluja es conté i arriba l'hora de la partida que es fa ordenadament i sense incident de cap mena, deixant altra volta el Santuari embolcallat en la seva habitual quietut, mentre en els nostres cors hi nia tot un munt de records que ens acompanyen durant tot el trajecte, dels que en fem tendra ofrena en arribar a la nostra vila a tots els amics i companys que alegrois ens vénen a rebre, semblant també en llur esperit l'alegria que inunda el nostre. Això és el que resta sempre d'una festa popular feta amb germanor, l'alegria pels que tornen i el goig pels que resten i per a tots el bon record d'una tradició respectada i conreuada.